

commonly used in situations that are more relaxed and involve people we know well.

There is no convenient rule to distinguish acceptable from unacceptable phrasal verbs in formal English; it is simply a question of how firmly established in the language they have become. For example, to *turn down* ‘reject’ is more acceptable than to *turn up* ‘appear’; to *bring about* ‘cause’ is more acceptable than to *bring off* ‘succeed’. Even when two phrasal verbs mean much the same thing, one can still be more formal than the other. For example,

Albert Einstein came up with the theory of relativity (informal)

Albert Einstein put forward the theory of relativity (formal)

I told him to chill out (slang)

I told him to calm down (acceptable)

The same phrasal verb can even be formally acceptable with one meaning and not with another. *Carry on* is acceptable to mean ‘proceed’ or ‘continue’, but not to mean ‘bicker’, and there are similar differences in the uses of *fill in*, *put down*, *take off* and *turn out*.

English is a developing language where today’s colloquial often becomes tomorrow’s standard, but academic essays and other formal scripts are not the places to push the boundaries. Phrasal verbs should consequently be used with care, and it is particularly advisable to avoid the latest imports from the United States where they are both more common and more acceptable.

References

1. <http://dictionary.cambridge.org/ru/phrasal-verb>
2. <http://www.macmillandictionaries.com/MED-Magazine/October2005/34-Feature-PV-Spoken-Written.htm>

Світлана Олександрівна Овсюченко – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

Аліна Олегівна Чабаненко – студентка III курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Олена Вікторівна Шкурат – викладач кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

ЮРИДИЧНА АНГЛІЙСЬКА МОВА

Юридична англійська мова формувалась під впливом цілого ряду історичних подій. По суті, юридична англійська мова – це суміш мов, що дали початок і англійській мові загального вжитку. Після Нормандського завоювання у 1066 році, французька стала офіційною мовою в Англії. Проте, французька переважно була мовою керівного

класу, в той час же як звичайні люди переважно спілкувалися англійською. Протягом майже трьохсот років французька була мовою судочинства, тому сучасна англійська юридична термінологія містить багато запозичень з французької мови, наприклад: *property* – власність, *estate* – майно, *chattel* – рухоме майно, *lease* – оренда, *executor* – виконавець, *tenant* – орендар, *forcemajeure* – форс-мажор.

Водночас, латина залишалась мовою ділових паперів та статутів. Оскільки латинською вільно володіли лише освічені люди, вона так і не стала основною мовою юридичного спілкування. Проте ще й досі в англійській мові широко вживаються слова та терміни латинського походження: *adjacent* – сусідній, прилеглий; *frustrate* – зривати, порушувати (догорів); *inferior* – нижчий (орган) та *in*.

Лише починаючи з 1489 року, англійська, як мова юридичного спілкування, почала вживатися самостійно. Аж до 1400 р., англійська мова вживалася тільки для складання заповітів. Статути склалися лише латинською мовою аж до 1300 р., а французькою – до 1485 р.

Існує чотири основні проблеми, що роблять юридичну англійську мову важкою для розуміння:

1. Брак чітких граматичних правил. Англійська мова – це суміш різноманітних лінгвістичних традицій. Усім добре відомо, що в англійській мові існує чітко визначений порядок слів у реченні. Але у юридичних документах дуже часто можна зустріти порушення цього правила, що ускладнює розуміння англомовних юридичних текстів та документів. Саме впливом латинської мови пояснюється зміна порядку слів навіть у сучасних юридичних документах. Іншим прикладом є прийменники, правила вживання яких є недостатньо чітко визначеними.

2. Багатозначність юридичних термінів. Існує декілька варіантів для вираження одного поняття в англійській мові. Наприклад, слова *lawful*, *legitimate*, *right* – мають значення «законний»; *job*, *occupation*, *vocation* – «робота».

3. Використання фразових дієслів. Фразове дієслово це комбінація дієслова та прийменника, при цьому прийменник може повністю змінити значення дієслова. Беручи до уваги те, що вживання прийменників в англійській мові не регламентується чіткими правилами, фразові дієслова повинні вивчатися як окрема лексична одиниця.

4. Використання ідіом. Звичайно ж, ідіоми частіше вживаються у мові повсякденного, а не юридичного спілкування. Та іноді ідіоми вживаються у вигляді юридичних жаргонізмів. Наприклад, вираз *on all fours* – має значення «аналогічний» (про судову справу чи судове рішення).

Отже, формування юридичної англійської мови зазнало значного впливу французької мови та латини. А недостатність граматичних

правил, багатозначність юридичних термінів, використання фразових дієслів та ідіом роблять її складною для розуміння.

Література

1. R. Haigh. Legal English. New York : Taylor and Francis Group, 2009. 343 p.

Богдан Русланович Пільгуй – курсант I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Валентина Анатоліївна Василенко** – професор кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат філологічних наук, доцент

ІНШОМОВНІ СЛОВА В МОЛОДІЖНОМУ НЕОСЛЕНЗІ

У контексті сучасних реалій молодь надто легко вдається до запозичень, синтезування власного середовища та використання атрибуції, яка часто не притаманна її ментально-культурному простору. Не є винятком і явище «сленгу» в мовленні молодого покоління, проблема якого все більше стає актуальною та викликає занепокоєння (1, с. 205-211).

Молодь намагається угодитись улюбленим героям фільмів, серіалів, телепередач, а звідси – часто спостерігається механічне перенесення англійських лексем на мовлення українською, що і є прямим проявом лексичної інтерференції. Дослідниця В. А. Василенко відзначає, що молодь як найбільш сприятлива спільнота активно використовує англійські запозичення у своєму мовленні. Однією із особливостей молодіжного дискурсу, на її думку, є те, що молоді люди прагнуть бути стильними та оригінальними (2, с. 73-77). Стильним стає певний тип поведінки, одягу, зрештою – мови. Так само як модно мати одяг від брендів виробників та сучасних кутюр'є, так само «круто» знати іноземні мови та «орнаментувати» своє мовлення чужорідними елементами. Про це свідчить той факт, що загальноповсюдними сьогодні є такі слова: ОК! соррі, хай! Бай!, бестовий, гайс, тічер, кул, крейзі, хайп, челендж.

Модні і не завжди зрозумілі слова – тренд сьогодення. Зараз серед молоді дуже популярне слово «хуре». Але що воно означає?

Хайп, інколи гайп – це шум та ажіотаж навколо конкретної особи чи конкретної події. Наприклад, матеріал про те, як Ломаченко став жертвою інтернет-приколів. Це прямий хайп! За рахунок його особи, слави здобув автор кумедних роликів. Він хайпанув – додав собі популярності.